

РЕШЕНИЕ

№ 173

гр. К., 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20225510102113 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „***** - *****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, ***** *****, „*****“, представлявано от Н.Л.Л. - управител, чрез пълномощника адвокат Б. В. Б., АК-В., адрес за съобщения и призовки: гр. С., ул. „*****“, над партер, офис ***, против **Р.Д.Х., Булстат *****, с адрес: с. Т., общ. П.Б., ул. „*****“ ***. Ищецът твърди, че в качеството си на продавач продал на длъжника - купувач **Р.Д.Х. един брой движима вещ, представляваща пясъчен филтър за продажната цена от 3 800,00 лева. За извършената продажба и за реалното предаване на движимата вещ била издадена стокова разписка за получените стоково-материални ценности № ***/***** г. Същата била подписана от купувача-длъжник Р.Д.Х., действащ в качеството си на земеделски производител. Въпреки постигнатото съгласие и доставената на купувача вещ, договорената цена не била заплатена към настоящия момент. Сочи, че през месец март 2022 г., с оглед защита на правата и законните си интереси, по повод на горното вземане ищцовото дружество предприело действия по снабдяване със заповед за изпълнение по чл. 410 и изпълнителен лист. Въз основа на подадено заявление по чл. 410 от ГПК било образувано ч.гр.д. № ***/2022 г. по описа на Районен съд - К. и на ***** г. била издадена заповед за изпълнение. На ***** г. били уведомени, че длъжникът е възразил срещу заповедта и в тази следва да предявят настоящия иск. С молба от ***** г. ищцовото дружество е уточнило, че процесният договор за покупко-продажба е сключен в деня, в който е подписана и приложената по делото стокова разписка №

/* г. Страните постигнали съгласие относно вещта, предмет на продажбата и цената, която следва да се заплати от купувача на *** г., като на тази дата продавачът изпълнил задължението си по сделката. Купувачът следвало да изпълни своето задължение в деня, в който е предадена вещта – *** г. С оглед на гореизложеното, моли съда на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК да признае за установено, че ответникът **Р.Д.Х., БУЛСТАТ **, с адрес: с. Т., общ. П.Б., ул. „*****“ **, дължи на ищеца „***** - *****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, ***** **** „*****“, представлявано от Н.Л.Л. – управител, плащането на сумата от 3 800,00 лева, представляваща продажната цена на движима вещ пясъчен филтър, заедно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК до окончателното заплащане на сумата. Претендира разноси в заповедното и настоящото производство.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответника. Заявява, че предявената искова претенция се явява допустима, но по същество изцяло неоснователна. Твърди, че ответникът никога не бил сключвал договор за покупко-продажба на посочената в исковата молба вещ, нито получавал последната от ищеца. Следвало да се има предвид, че и двете страни по настоящето производство били регистрирани по ДДС и като такива, при сключването на договор за покупко-продажба, следвало да бъде съставен първичен счетоводен документ, в който да се отрази начисленото ДДС и който документ да служи като пряко доказателство за осъществената сделка. Неговата липса, макар и отвсякъде да представлявала нарушение на данъчното законодателство, действително не можела да обоснове липса на сделка по смисъла на ЗЗД. Счита, че несъставянето на първичен счетоводен документ за твърдяната покупко-продажба в достатъчна степен изпълвала дължимото се от ответника насрещното доказване по липсата на сключена такава. По своята същност съставената стокова разписка по никакъв начин не можела да обоснове настъпването и съвпадането на волята на страните за сключване на договор за покупко-продажба. Последната можела, предвид и характеристиките си на частен свидетелстващ документ, единствено да установи предаването и получаването на една вещ или услуга, а не и на правното основание, на което това се получило. В конкретният случай представената стокова разписка не можела да удостовери дори и това обстоятелство, предвид факта, че подписа на „Приел“ не бил на ответника, като заявява, че оспорва неговата автентичност. Предвид гореизложеното моли съда отхвърли изцяло предявения иск, като неоснователен и недоказан.

Ищцовото дружество, редовно призовано за датата на съдебното заседание, чрез законния си представител Н.Л. поддържа изложеното в исковата молба. Пред съдебния състав заяви, че няма други търговски отношения с ответника, с изключение на процесния договор. Сключили договор за покупко-продажба с предмет пясъчен филтър. Р.Д.Х. го познавал от 2017-2018 г. тъй като той бил колега, земеделски производител на ****, а

ищецът, освен земеделски производител бил и преработвател на плодове със собствени хладилни мощности във *****. От гилдията го познавал. През 2019 г. имали сключен договор с търговец на органични продукти, на който Р.Х. доставял произведената си продукция – органични свежи ****. Другото дружество било „*****“ ООД, гр. Пловдив. Дружеството „*****“ ООД договорило с Х. да изкупи неговата продукция, а с ищеца сключило тристранен договор с акредитирания контролен орган Министерство на земеделието, да я преработи, защото ищецът бил сертифициран преработвател и склад. Сортирали на фракции и замразявали продукцията. Р.Д.Х. през 2019 г. лично доставял за „*****“ ООД **** в склада на ищцовото дружество във *****, включително и на процесната дата ***** г. „*****“ ООД изкупували продукцията, ищцовото дружество работело на ишлеме за „*****“ ООД. Опаковали и „*****“ ООД им нареждали да предадат от тяхно име продукцията, която да бъде натоварена на превозно средство и предадена на техен клиент в България или в чужбина. Дейността на ищцовото дружество била по сортиране, опаковане и замразяване. Преди това Х. го познавал от 2017-2018 г., към онзи момент нямали влошени отношения. Доставките се случвали с лицензирана транспортна фирма „*****“ ЕООД, и всичко, което не можело да се натовари на техния камион, се доставяло с бусове от земеделските производители. „*****“ ООД изкупували от Р.Х. и от съпругата му. Респективно, част от доставките ги правил Р.Х. лично. Той идвал в склада на ищцовото дружество и там разтоварвали стоката. Х. видял филтъра на плаца. Филтърът се използвал в дейността на земеделския производител, защото това бил пясъчен филтър, който пречиствал водата от водорасли, плесен и други и се използвал при открити водоизточници. Ищцовото дружество използвало филтъра за изкуствено езеро. Той напоявал *****те чрез капково напояване. Ако тази вода не се филтрирала, тя щяла да запуши капкообразователя. Р.Х. видял филтъра на плаца, управителят на ищцовото дружество го бил купил от С.. Филтърът бил втора употреба. Филтърът бил голям, като буре, което било 4 метра и с височина около 2 метра, с кранове по него и манометри. Имало вход, водата влизала, пречиствала се от пясъка, излизала чиста и отивала в капковото напояване. Ново това съоръжение било много скъпо. Същите пари по две в евро, около 6-7 хил. евро струвало ново. Л. не бил използвал филтъра, защото имал такъв, по-малък. Респективно и Р. се нуждаел от такъв филтър. Видял го на плаца, докато разтоварвали *****те му и питал Л. дали няма да му го продаде. Казал му, че на драго сърце, ако му върши работа, защото Л. нямало да го ползва. Това го казал пред свидетели. Свидетелите били двамата призовани. Имало и друг човек, но той вече бил покоен. Третият човек било момичето, което описвало стоката, също служител на ищцовото дружество, която обаче, предвид това, че описвала стоката, не можела да каже на 100%, че е чула в конкретика разговора. Тъй като в същия ден се очаквала доставка от голям прицеп с **** от с. Т. във *****, може би Р. вече бил дошъл в този момент. Х. доставил голямо

количество **** и се разтоварвала продукцията. Р.Х. карал с хладилен камион по-големите количества, а останалите с бусове. Н.Л. казал на Р.Х., че ще му продаде филтъра за парите, за които го купил и той попитал за цената. Това били 3500 лева за филтъра, които бил платил и 300 лева за транспорт от С. до *****, общо 3 800. Това Н.Л. го казал и си стиснали ръцете пред свидетели. Този филтър, в същия ден, след като разтоварили ****те, натоварили празен амбалаж, който връщали на полето и в останалата част на камиона качили филтъра. Р. си бил тръгнал. Обещал да плати филтъра, но не го платил. Филтърът тръгнал към с. Т.. Това било на **** г. Не можело да не бъде доставен. Представя като доказателства, заверен препис от стокова разписка № *** и № ***, за предаване на **** на „*****“ и заверен препис на фактура за транспорт и курсове по опис. Имало данни за това, че в същия ден имало доставки. Били в ежедневен контакт с Р.Х. през целия сезон, от юли до средата или края на октомври 2019 година, с него и неговите контрагенти. На ищцовото дружество Р.Х. нищо не плащал, за услугата плащал „*****“. С Х. нямали други парични договорки и размяна на суми. През 2019 г. към края им се влошили отношенията с Р., тъй като той, поради неуредени отношения между него и „*****“, обвинил управителя на ищцовото дружество и се водело две години досъдебно производство, по което Л. бил привлечен като обвиняем. Досъдебното производство било прекратено с постановление на прокурора. Поради тази причина Л. нямал оригинала на стоковата разписка, защото тя била приложена по досъдебното производство. Твърди, че с Х. не общували, или ако говорили се стигало до брутални словесни атаки. Х. казал, че ще плати парите на ръка за филтъра, защото неговото финансово положение било много лошо и банковите му сметки били блокирани, защото бил длъжник на НАП. Л. не знаел как е бизнеса на Х. в момента. Знаел, че има проблеми. Л. го бил осъдил по ЧГД и Х. дължал адвокатски хонорар. РС-***** разглеждал делото, Л. го проучил със съдебен изпълнител и имал актуални данни, че финансовото му положение е влошено. Имуществото му било запорирано и възбранено. Х. имал шест цифрено задължение към държавата. На **** г., същия ден на сделката, със стокова разписка № *** Х. доставил 11083 кг ****, доставени с камион и два буса с 3437 кг ****, описани в стокова разписка № ***. Хартията била химизирана и не се четяла много добре, трудно се сканирала. Фактурата, която Л. представя показвала движението на стока между с. Т. и гр. ***** и показвала, че имало курсове от с. Т. до гр. ***** и от гр. ***** до с. Т.. На 21.08. имало един курс, който твърди, че бил от с. Т. до гр. ***** и от гр. ***** до с. Т. и с този курс бил закаран пясъчния филтър. Един такъв филтър, нямало как да не е доставен, Х. не възразил, че филтърът бил некачествен и негоден да се използва. Един такъв филтър не можел да се счупи, освен ако не корозира. Корозията била свързана с ръжда, която била видима. Корозия нямало по този филтър. Л. му продал вещ, която била втора употреба. Сочил, че не бил търсил пясъчния филтър, не бил търсил парите по телефона, докато не подал заявлението по чл. 410 от ГПК. Р.Х.

също не го бил търсил и не било ставало въпрос за филтъра.

Ответникът, редовно призован за датата на съдебното заседание, не се явява, но чрез процесуалния си представител поддържа становището, изложено в писмения отговор.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

РС-К. е бил сезиран със заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК от ***** – *****“ ЕООД, ЕИК ***** , против **Р.Д.Х., Булстат ***** . По образуваното ч.гр.д. № ***/2022 г. по описа на РС-К. била издадена заповед ***83 от ***** г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК за следните суми: 3800,00 лв. – главница, ведно със законната лихва от ***** г. до окончателно изплащане на вземането и съдебни разноски по производството, от които 76,00 лева държавна такса и 363,00 лева адвокатско възнаграждение. В заповедта за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК е посочено, че вземането произтича от незаплатена цена по договор за продажба и издадена стокова разписка за получените стоково-материални ценности № ***/***** г. В законоустановения срок по чл. 414, ал. 2 от ГПК е постъпило възражение от длъжника **Р.Д.Х., Булстат ***** . С разпореждане ***003 от ***** г. съдът е указал на заявителя, че може да предяви иск относно вземането, предмет на заповедта за изпълнение, в едномесечен срок от получаване на разпореждането като до внесе и дължимата държавна такса. В изпълнение указанията на съда и в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК, ищецът е депозирал искова молба срещу длъжника **Р.Д.Х..

Изслушан на осн. на осн. чл. 177, ал.1, т.2 от ГПК законният представител на ищцовото дружество Н.Л. даде обяснения във връзка със зададени от ответника въпроси, че вещта пясъчен филтър предали в базата им във ***** . Натоварили я на лицензирано за транспортна дейност превозно средство – тир. Филтърът бил свободно стоящ, в добро състояние, употребяван. Договорът за покупко-продажба бил сключен в гр. ***** на ***** г. между Н.Л., като управител на „***** – *****“ ЕООД и **Р.Д.Х., в присъствието на двамата призовани свидетели по делото и покойния Д.Е.. Г. С. вече не бил служител на фирмата, А. Д. бил работник на „***** – *****“ ЕООД.

Стокова разписка № ***/*****г. за получени стоково- материални ценности съдът не обсъжда, тъй като на осн. чл. 193, ал.2 от ГПК, ищецът заяви, че не желае да се ползва от нея.

По делото бяха събрани гласни доказателства.

Свидетелят Г. Н. С., бивш работник в ищцовото дружество, заяви, че работел през 2019 г. в „*****“. Работел в хладилни складове и замразяване. В базата на „*****“ през 2019 г. приемали свежи ****. ****те идвали основно от с. Т., превозвани с камиони и бусове, в касетки.

Свидетелят познавал Р.Х.. Той бил шеф на отсрещната фирма за ****. Х. бил производител. Станало въпрос за напояване и за филтър и Н. казал, че имали такъв филтър и се разбрали Р. да го вземе. Р. поискал да го купи, свидетелят бил на два метра и чул. Разбрали се за цената, стиснали си ръцете. Цената била 3800 лева. Още същата вечер филтърът бил натоварен на тира, с който докарвали ****те. Натоварили и празния амбалаж. Р. не бил вадил пари да плаща филтъра. Свидетелят нямал представа какво е станало с плащането. Н. се съгласил да даде филтъра. Свидетелят не видял да се подписват документи. Филтърът бил много голям и го натоварили в тир, не можел да се събере в бус. Свидетелят участвал в товаренето. Нямал представа кой карал и какъв бил камиона, не можел да каже марката. Доста време минало от тогава. Не можел да каже дали Р. карал тира. Получавали почти всеки ден по няколко буса и тирове. Н. се разбрал с Р. да вземе филтъра и служителите да го натоварят в тира. Свидетелят чул разговора между тях, те били в едно помещение, там свидетелят приемал стока и разпределяли по складовете. Свидетелят приемал ****те в това помещение. Всичко станало едновременно, разтоварвал и ги слушал. Р.Х. бил мургав, среден на ръст, леко пълен. Бил облечен с работни дрехи, стари дънки и скъсани обувки. На свидетеля направило впечатление, че Х. бил със скъсани обувки, а бил шеф. Бил сигурен за дънките и обувките. Блуза не си спомнял. Р. бил там, когато товарили филтъра, от страни си говорили с шефа на свидетеля. Сочил, че в момента не бил служител на фирмата, от миналата година април месец. Бил на борсата до преди един месец, имал семейни проблеми в момента и не работел. Напоследък Н. не му се бил обаждал, за да извършва дейности при него. С мотокар натоварили филтъра. Филтърът бил тежък, нямало как да бъде натоварен. Свидетелят не знаел какви въпроси щял да му зададе управителя. Пътували всички в автомобил насам.

Свидетелят А. М. Д., работник в „*****“, заяви че познава лицето Р.Х.. Познавал го като бизнесмен, който докарвал **** с камиони да ги преработват. Случило се 2019 г. след това свидетелят не го бил виждал. От полето идвали ****те, и лошо и добро качество. На полето се беряло всичко и се преработвало във фирмата. Р. карал с камиони и с бусове. Той шофирал бусовете, камионите ги карали други хора. Р. идвал във фирмата. Пред заготовката имало един пясъчен филтър, голям, червен и Р. го харесал и пожелал Н. да му го даде, да го купи за с. Т. да го ползва. На Р. явно му притрябвал този филтър и попитал. Н. не знаел какво му трябва на човека. Р. казал, че иска да го вземе и да му го натоварят на кола, която за деня идвала, докарвала ****те и след това да го натоварят с празните касетки в колата. След това всички бусове и камиони заминавали при Р.. Не оставали касетки във фирмата. Р.Х. казал, че трябвало да го натоварят и да върви с колата. Не бил подарен филтърът, уговорката била за заплащане на 3800 лева. Там били двамата свидетели и още едно момче, което починало. Имало съгласие. Р. казал, че бил на зор за пречистване на водите. Същият ден натоварили филтъра на камион. Свидетелят бил човекът, който го е товарил, бил

мотокарист и тракторист. Г. и едно момче М., това били тримата, които товарили филтъра на камиона. Заготовката, където работили, всички били вътре и там ги чули, че се разбрали. Качили филтъра на обратния курс и шофьорът казал, че щял да го закара в Т., това знаел, това казал. Филтърът бил голям, не можел да си спомни номера и какъв бил камионът. Минало доста време, а при тях идвали много камиони. Не можел да каже как бил облечен Р.Х.. Той идвал постоянно. Пълничък човек, нисичък, малко черен.

Видно от стокова разписка за получените стоково-материални ценности № ***/***** г., получателят „*****_*****“ ЕООД е получил от изпълнителя „*****“ ООД, гр. Пловдив, свежа малина.

По делото е представена фактура, съставена от „*****“ ЕООД и получател „*****“ ООД за извършен транспорт с товарен автомобил с рег. № ***** и рег. № *****, с хладилни ремаркета на „*****“ ООД, по релация с. Т. – гр. ***** и гр. С. – с. Т. за периода 01.08.2019 г. до 31.08.2019 г., като на 20.08., 21.08. и 22.08.2019 г. има заплатени четири курса.

Ответникът ЗП Р.Х. е представил амортизационен план, в който са посочени активите му с дата на придобиване, стойността им и амортизацията им, съответно от 2009 г. до 2019 г., като в изброените липсва пясъчен филтър.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 422 от ГПК, вр. с чл. 327, ал. 1 от ТЗ, вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД.

В доказателствена тежест на ищеца е да установи основанието - наличието на облигационна обвързаност между страните, произтичаща от договор за покупко-продажба, обстоятелството, че е изправна страна по договора, т.е. че е изпълнил задължението си да предаде уговорената стока на ответника и размера на задълженията на ответника.

В теорията е прието, че ако страните по сделката са търговци е налице двустранна търговска сделка, а ако за една от страните сделката не е търговска имаме едностранна търговска сделка. Съгласно разпоредбата на чл. 287 от ТЗ разпоредбите за търговските сделки се прилагат и за двете страни, когато за едната от тях сделката е търговска и не следва друго от този закон.

Договорът за търговска продажба на движима вещ, съгласно чл.318, ал.1 ТЗ е консенсуален. За да бъде сключен, страните следва да постигнат съгласие относно съществените елементи от съдържанието на сделката, които са вещта, обект на продажбата, и уговорената цена. С постигането на съгласие между страните по тези въпроси договорът се счита сключен, и възниква задължението на купувача да заплати уговорената цена / в този смисъл Решение №20/25.03.2013 г. по търг.д.№206/2012 г. на ВКС/.

Продажбата е комутативен договор, тъй като насрещните задължения на страните обикновено са известни още към момента на сключването му.

По силата на разпоредбата на чл.327, ал.1 от ТЗ, задължението на купувача да плати цената възниква при предаването на стоката или на документите, които му дават правото да я получи, освен ако е било уговорено друго. Приема се, че продавачът е изпълнил задълженията си и има право да получи насрещна престация, когато за продадената стока е издадена от него фактура, отговаряща на изискванията на ЗС, и тя е подписана за получателя – купувач. Подписът на купувача удостоверява изрично, че стоката е получена и затова се дължи плащане на цената. Съгласно разпоредбата на чл. 321 от ТЗ обаче продавачът е задължен да издаде фактура за продажбата, ако купувачът е поискал това. По аргумент за противното, фактурата има доказателствено значение за сключването на сделката, но не е задължителен елемент от нейното сключване. Изпълнението или не на изискванията на Закона за счетоводството за осчетоводяването на сделката не се отразява върху валидността на сделката в отношенията между страните, като сключването ѝ може да бъде установено с всички доказателствени средства.

Договорът за покупко-продажба на движими вещи по принцип е неформален /като в конкретния случай не е налице никое от изрично предвидените в закона изключения от този принцип/, поради което липсата на подписан писмен договор за покупко-продажба не може да обоснове липса на съгласие по въпроса за предмета и цената по договора.

В случая, претендираната сума в размер 3 800 лв. като неплатена продажна цена по устен договор за покупко – продажба, по аргумент на противното от чл.164, ал.1, т.3 ГПК следва да се приеме, че сключването на договора подлежи на установяване с гласни доказателства с оглед на определения максимален размер, до който те са допустими. По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на доведените от ищеца свидетели. Съдът намира така дадените показания за обективни, последователни, логични, и основани на личните възприятия на свидетелите, и непротиречащи едни на други, поради което ги кредитира. Показанията бяха подробни, конкретни и обективни и с тях се установяват всички предпоставки относими към основателността на исковата претенция. Показанията на двамата свидетели почти идентично описват фактическата обстановка - уговорките на ищеца и ответника свързани с продажбата на процесната вещ, цената, която са договорили страните и начина на предаване на вещта. С доказателствена стойност се ползват и показанията на лицата по чл. 172 от ГПК, в случая единият свидетел и към настоящия момент работи в ищцовото дружество, за другия свидетел се изясни, че към настоящия момент вече не работи при ищеца. Следва да се има предвид, че заинтересовани свидетели са тези лица, които имат облага от решаване на делото в полза на посочилата ги страна, като облагата следва да е непосредствена. Всяко лице, извън посочените в чл. 166 ГПК, дори и да е заинтересовано от изхода на делото, може да бъде свидетел. Съдът не може да игнорира допустимите и относими към факти от спорното право показания на свидетеля само поради неговата заинтересованост, а е задължен да прецени достоверността им, чрез цялостна

съпоставка на всички доказателства по делото. С доказателствена стойност се ползват и показанията на лицата по чл. 172 ГПК и само обстоятелството, че към настоящия момент единият свидетел работи при страната, посочила го като свидетел, не е основание за отричане достоверността на изнесеното от него. / в този смисъл: Решение № 118 от 11.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 665/2020 г., II г. о., ГК, докладчик съдията В.М./. Доколкото показанията почиват на преки наблюдения за отношенията между страните, показанията следва да бъдат кредитирани и от тях безспорно се установи, че ищцовото дружество - продавач и земеделския производител - ответник са постигнали съгласие на ***** г. за закупуване на движима вещ, представляваща пясъчен филтър, установи се и цената, за която са постигнали съгласие страните, а именно 3800.00 лева. Установи се начинът на предаване на посочената движима вещ - по искане на купувача вещта е била натоварена в камион, които видно от представените писмени доказателства е на лицензирана транспортна фирма „*****“ ЕООД, която по това време регулярно е доставяла **** от ответника до фирма „*****“ ООД в склада на ищеца - „***** - *****“. Вещта е предадена от продавача за превоз още същия ден, като с предаването на превозвача продавачът е изпълнил изцяло задължението си към купувача. Местоизпълнението е мястото, където продадената вещ трябва да бъде предадена – може да бъде определено от закон или друг нормативен акт, а ако не е определено страните са свободни сами да определят мястото. В случая от събраните по делото доказателства се установи, че продавачът е предал пясъчния филтър на лицензираната транспортна фирма по искане на купувача, която фирма по това време регулярно е доставяла **** от ответника в склад на ищеца. Но и съгласно чл. 68 от ЗЗД индивидуално определената вещ трябва да бъде предадена там, където се е намирала, когато договорът за продажба се е сключил. На следващо място, ответникът нито твърди да е изпълнил задължението си за плащане на цената, нито проведе доказване в производството в тази насока, поради което съдът приема, че ответникът и до настоящия момент не е изпълнил основното си задължение по договора за продажба, а именно да заплати договорената продажна цена.

При така събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна, че на *****г. ищецът, в качеството си на продавач продал на длъжника - купувач **Р.Д.Х. един брой движима вещ, представляваща пясъчен филтър за продажната цена от 3 800,00 лева. По силата на сключения между страните договор за покупко-продажба, ищецът се е задължил да прехвърли на ответника собствеността и да му предаде владението върху вещта, а ответникът се е задължил да му заплати продажна цена в размер 3 800 лв. Съдът намира за установено, че в момента на сключване на договора за покупко-продажба *****г. валидно е възникнало задължението на купувача /ответник по делото/ да заплати на продавача уговорената продажна цена от 3 800 лв. Купувачът има задължение да прегледа стоката, и ако не отговаря на изискванията, да

уведоми незабавно продавача. Ако не е направил възражение за непълно или неточно изпълнение на договора от страна на продавача, на осн. чл.324 от ТЗ съдът намира, че купувачът е приел изпълнението. Съгласно чл. 327, ал.1 от ТЗ, купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката, или на документите, които му дават право да я получи. Поради приетото по-горе, че между страните е сключен договор за продажба, то е възникването на задължението на ответника да заплати сумата от 3 800 лв., поради което искът се явява основателен и следва да се уважи, ведно със законната лихва, считано от ***** г. до окончателно изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК ***83/***** г. по ч. гр. д. № ***/2022 г. по описа на Районен съд – К..

С оглед изхода на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

В заповедното производство са направени разноски в размер на 439 лв., а в исковото в размер на 816 лв., които са дължими и следва да бъдат присъдени с оглед изхода на спора.

Имайки предвид изложените съображения, КРС

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК вр. 327, ал. 1 от ТЗ, вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, че **Р.Д.Х., Булстат *****, с адрес: с. Т., общ. П.Б., ул. „*****“ ***, дължи на „***** - *****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, ***** **** „*****“, представлявано от Н.Л.Л. – управител, сумата от 3800,00 лева – главница, представляваща неплатена цена по договор за покупко-продажба, сключен на *****г. с предмет пясъчен филтър, ведно със законната лихва, считано от ***** г. до окончателно изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК ***83/***** г. по ч. гр. д. № ***/2022 г. по описа на Районен съд – К..

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, **Р.Д.Х., Булстат *****, с адрес: с. Т., общ. П.Б., ул. „*****“ ***, да заплати на „***** - *****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, ***** **** „*****“, представлявано от Н.Л.Л. – управител, сумите, както следва: 816 лв. – разноски по настоящото дело и 439,00 лв. – заплатени разноски в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ОС-С.З. в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____